

Oversættelse.Bilag 13.**Kvindens politiske Rettigheder.****Fru Begtrup's Tale den 13. November 1946 ved Forelæggelsen af det danske Resolutionsforslag i Forsamlingens 3. Udvalg.**

Det vil bemærkes, at den danske Resolution er delt i to særskilte Afsnit. Første Afsnit omhandler Kvinders politiske Rettigheder i Medlemsstater. Det Forslag til Beslutning, som vi fremsætter, gaar ud paa, at samtlige Medlemsstater i det Omfang, dette ikke allerede er sket, træffer de nødvendige Foranstaltninger til at føre Pagtens Principper paa dette særlige Omraade ud i Livet ved at give Kvinder de samme politiske Rettigheder som Mænd. Dette er et Spørgsmaal for sig selv.

Andet Afsnit af Resolutionen er af Bureauet (General Committee) henvist til Drøftelse mellem Dem, Hr. Formand, og Formanden for 1. Udvalg. Resolutionens andet Afsnit er naturligvis blot den logiske Afslutning paa første Del. Men det er klart, at det berører videregaaende Forhold, der maa behandles i Sammenhæng med andre Spørgsmaal angaaende Forretningsgangen ved Behandlingen af Ansøgninger om Medlemsskab.

Jeg vil derfor foreslaa, at De tillader mig at dele Forslaget i dets to Halydele, og at vi paa nærværende Tidspunkt strengt begrænser vore Drøftelser til Resolutionens første Afsnit, da vi utvivlsomt kun vilde gentage andre Udvalgs Arbejde ved nu at gaa ind paa de Sider af Sagen, som berøres af den anden Halvdel.

Ved Udarbejdelsen af dette Forslag har den danske Delegation taget Hensyn til det forberedende Arbejde, der er udført i San Francisco og London. Vi har ment det klogt af Grunde, som jeg senere skal komme tilbage til, at denne Forsamling giver Udtryk for de Forenede Nationers almindelige Opfattelse af en af Grundsætningerne, der ganske vist har fundet Udtryk ikke alene i Fortalen, men ogsaa i en Række Enkeltbestemmelser i Pagten. Det forekommer mig at være af væsentlig Betydning, at vi fremhæver Pagtens Løfter. Hvad dette særlige Spørgsmaal angaar, er det saa meget vigtigere, som der ikke kan være nogen Tvivl om, at vor Organisations Trivsel i meget høj Grad vil være afhængig af effektivt Medarbejderskab fra Verdens Kvinder. Man kunde sige, at dette jo staar i Pagten, og hvad Nytte kan det derfor være til at fremsætte et særligt Forslag paa dette Punkt. Svaret er, at det ikke er tilstrækkeligt at være enige om Pagtens smukke Ord. Pagten er tillige Arbejdsgrundlag, et Handlingens Redskab. Vi maa kaste Søgelyset paa den ene Artikel efter den anden for at undersøge, om vi kan foretage noget for at føre Tankerne ud i Livet og derved tilfredsstille Folkene, der med saa stor Længsel afventer Resultater.

Dette er ikke noget Forsøg paa at genoplive en Generaldebat om Mænds og Kvinders Ligestilling. Denne Debat blev afsluttet sidste Aar i San Francisco paa den mest tilfredsstillende Maade, hvilket Pagtens Fortale viser; og for at foretage en Undersøgelse af disse vigtige Spørgsmaal nedsatte det økonomiske og sociale Raad straks ved sit første Møde i London som en af sine første Kommissioner en Stamkommission («nuclear Commission») til Behandling af Kvinders Stilling. Denne Kommission blev sammensat af Kvinder, der var særlig sagkyndige paa disse Omraader og repræsenterede den videste geografiske Baggrund, Hansa Metha, Formand for the All India Women's Conference, Minerva Bernadino, Formand for Inter-American Commission af Women, hvor alle amerikanske Lande er repræsenteret. Angela Jordak, der repræsenterede de arabiske Stater, Mrs. New fra Kina, Fryderyka Kalinowska fra Polen, Madame Lefauchaux fra Frænkrig samt mig selv fra de skandinaviske Lande. Kommissionen opstillede et almindeligt Program for de Omraader, paa hvilke Kvindens Stilling tiltrænger Overvejelse. Enkelthederne kunde være forskellige, men det var forbavsende